

1. Medens Loven af 1924 som Betingelse for kommunal Valgret i § 1 krævede, at man ved Valgets Foretagelse skulde være Skatteyder til Kommunen og siden Januar i det Kalendareraar, der ligger forud for Valgets Foretagelse, have svaret sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne direkte Skat — i København Indkomstskat — til Kommunen, ændredes denne Betingelse i Loven af 1928 derhen, *at man — foruden ved Valgets Foretagelse at være Skatteyder til Kommunen — i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, samt i det umiddelbart forudgaaende Skatteaar skal have svaret sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne direkte Skat — i København Indkomstskat — til Kommunen.*

2. Ifølge § 7, 6. Stykke, i Loven af 1924 kan Kommunalbestyrelsen efter derom indgivet skriftligt Andragende i ganske særlige i Loven nærmere opregnede Tilfælde efter foretagne Undersøgelse i et Møde beslutte at eftergive en Skatteyder indtil Halvdelen — under ganske særlige Omstændigheder indtil 2 Trediedele — af Kvartalets eller Halvaarets Skat. Medens Eftergivelse indenfor disse Rammer ikke havde nogen Indflydelse paa den paagældendes kommunale Valgret, bestemtes det i Loven af 1928, *at den Skatteyder, der i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, og i det nærmest forudgaaende i alt har faaet eftergivet mere end $\frac{1}{3}$ af den ham i disse to Skatteaar paalignede personlige Kommuneskat, ved Valglisternes endelige Berigtigelse vil være at slette af disse, medmindre han inden det nævnte Tidspunkt ved Indbetaling nedbringer det eftergivne Skattebeløb til højst $\frac{1}{3}$ af den ham for de to Skatteaar i alt paalignede personlige Kommuneskat.*

Et Flertal i Folketingsudvalget (Socialdemokrater og det radikale Venstre) ansaa Lovforslaget for særdeles vel begrundet, idet Flertallet henviste til, at »de vanskelige økonomiske Forhold, som store Dele af Befolkningen for Tiden lever under, vil medføre, at mange hæderlige og dygtige Borgere vil miste deres Valgret, saafremt disse Bestemmelser opretholdes«. Overfor Mindretallet (Venstre og Konservative) havde man dog udtalt Villighed til Forhandling for om muligt at opnaa dettes Tilslutning. *Venstremindretallet* gjorde heroverfor gældende, at Flertallets Forhandlingsvillie ikke i Udvalget havde »fundet Udtryk ved nogen Antydning af, hvorledes og i hvilket Omfang man kunde tænke sig at imødekomme Mindretallet«. Endvidere udtalte Mindretallet, at »der foreligger for Tiden ingen som helst saglig Nødvendighed for at optage denne Sag paa ny; heller ikke foreligger der for Mindretallet som Begrundelse for Lovforslagets Fremsættelse nogen som helst Rødegørelse for Skatterestancers eventuelt øgede Indflydelse paa Adgangen til at udøve kommunal